

slutte Sagen og henvise vedkommende til at indgive Andragende om fornyet Prøvelse til den Overøvrighed, der allerede har tilladt Prøvelse af den tidligere Kendelse. Naar Sagen paa denne Maade sluttet af Voldgiftsdomstolen, kan denne ved Kendelse paalægge den, der har andraget om fornyet Prøvelse, at betale de paaløbne Omkostninger.

§ 9.

De i Medfør af denne Lov indgaaede Forlig og afsagte Kendelser kan, forsaa vidt de gaar ud paa, at en Part i Anledning af Mangler ved det afhændede skal medvirke til Handelens Tilbagegang eller iøvrigt tilbagelevere noget, som han i Kraft af Handelen har modtaget, eller yde Erstatning, tvangsfuldbyrdes efter Lovgivningens almindelige Regler om Fuldbydelse af Forlig og Domme, for de af den i § 7 ommeldte Voldgiftsdomstol afsagte Kendelsers Vedkommende dog først, efter at de er forkyndte efter Reglerne for Dømmes Forkyndelse og 5 Dage fra Forkyndelsen er forløbet, og for andre Kendelsers Vedkommende først, naar 3 Uger fra saadan Forkyndelse er forløbet, og Rekvisitus ikke kan forevise Attest fra vedkommende Overøvrighed for, at et Andragende om fornyet Foretagelse for den i § 7 nævnte Voldgiftsdomstol er taget til Følge.

§ 10.

Det en Dommer efter almindelig borgerlig Straffelovs §§ 120 og 123 for Bestikkelighed eller forsætlig Uretfærdighed paahvilende Ansvar skal ogsaa paahvile Voldgiftsmænd efter nærværende Lov, dog saaledes, at Straffene kan nedsættes under de dér nævnte Mindstemaal. En Kendelse eller et Forlig, der er tilvejebragt paa forbryderisk Maade, er ugyldigt, og det Forhold, som Kendelsen eller Forliget angik, kan søges afgjort ad almindelig Retsvej.

§ 11.

Denne Lov, der med de fornødne Lempelser ved kongelig Anordning kan udvides til at gælde for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1922.
